

Осврт – Дајана Лазаревић

САВЕТИ ОЦА ПУНОГ ЛЈУБАВИ

(изабране поуке Светог Владике Николаја на руском језику)

Советы любящего отца: Избранные поучения святителя Николая Сербского (Велимировича) / пер. с серб. проф. И.А. Чароты. – Полоцк: Спасо-Евфросиниевский ставропигиальный женский монастырь в г. Полоцке, 2020. – 88 с.: ил. - ISBN 978-985-6945-42-0

Бог није створио људе за погибију, него за спасење. Има ли баштована који, сејући поврће, жели да му се поврће сасуши и пропадне? Једину жељу Бог има: да се сви људи покају и од зла поврате.

Свети Владика Николај (Велимировић)
(1881-1956)

Када први пут узмемо неку књигу у руке, још не знајући њену садржину, свесно или несвесно ми се упознајемо са „теле-сним“ делом књиге – њеним форматом, тежином, бројем листа. Понекад нас књига привуче својом једноставношћу, понекад украсима на корицама, илустрацијама, привлачним насловом, познатим именом писца или издавача. Понекад је довољно само да отворимо књигу, прочитамо неколико речи са било које странице и – љубав је рођена!

Не постоји човек у Србији који није чуо за Светог Владика Николаја (Велимировића) – поред његовог помињања у цркви, на окупљањима после службе, али и на бројним књижевним сусретима, многе улице у разним градовима Србије носе име Владике, многе књижаре се хвале издањима управо

његових дела, основна школа у Шапцу носи име „Николај Велимировић“, а позната су и ходочашћа у Манастир Лелић, који чува мошти Владике и његова је задужбина. Многи у својој кући држе икону Светог Николаја Жичког, а под том синтагмом је Владика познат од 2003. године, када га је Српска Православна Црква канонизовала као свеца.

Осим у Србији, чини се да је Владика Николај веома добро познат и у Белорусији, и то највише захваљујући једном човеку – не свештенику, већ, како је популарно рећи данас: „човеку из народа“ – проф. др Ивану Чароти, академику, познатом слависти и србисти. Проф. Чарота је много задужио српски народ и културу, будући да је око четири и по деценије свог живота уложио у борбу за српску реч у братској Белорусији. Данас, када већина људи јури за неком имагинарном славом или новцем, газећи безобзирно преко других, Србији се посрећило да има оваквог заступника на својој страни, као што је проф. Чарота, и као таквом, морамо му се дивити и поштовати његов несебични лик и дело.

У последњих неколико година проф. И. Чарота је превео на руски језик задивљујући број књига Св. Владике Николаја, а које су изашле у издању „Дмитрија Харченка“ у Минску: „Мисли о добру и злу“, „Молитве на језеру“, „Чудеса Божја“, „Поуке за сваки дан у години“, „Духовне поуке“, „Мисионарска писма“ и „Шта да радимо, да би боље живели“. Ту се овај низ не завршава, јер ове године је светлост дана угледала још једна књига „Савети оца пуног љубави – изабране поуке светитеља Николаја Српског (Велимировића)“, у издању Спасо-Јефросинијевског ставропегејског женског манастира у граду Полоцку (Белорусија).

На почетку ове препоруке поменули смо како читалац бира књигу, а одговорно можемо да тврдимо, да ова књига има невероватну моћ да привуче сваког богољубног и истинољубног читаоца. Књига је посвећена 85. годишњици рођења

Високопреосвештеног Филарета, Почасног Патријаршког Егзарха целе Белорусије, обogaћена иконама и историјским фотографијама Владике Николаја, и, оно најважније – ризница је најдубљих и најлепших мисли Владике.

Познато је да је Владика Николај писао једноставним стилем, разумљивим сваком човеку, био он свештено лице, човек од науке или ратар. Тим лаким, а довитљивим, народним језиком, Владика је објашњавао дубоки смисао Вере, однос Бога и људи, давао савете за здрав живот у складу са начелима Вере, молитве, одговарао на најкомплекснија философска питања. Током читања његових поука, не можемо да останемо равнодушни и не можемо да се не замислимо о начину на који водимо живот, свакодневним мислима које нам дају снагу или нас трују, нашем правилном или неправилном односу према молитви и Богу. У томе је највећа снага ових мисли – наводи и нас да мислимо!

А савршене поуке Светог Владике на савршени руски језик превео је проф. Иван Чарота, представљајући још један српски бисер непроцењиве вредности православној и рускоговорној браћи. Не сумњамо у будући успех ове књиге и њено освајање читалачких срца, а са таквим упосленим тимом и поукама, позитивних реакција мора бити у изобиљу.

Српска култура и народ су, свакако, захвални на овој пажњи и не заборавимо речи Владике Николаја да је „образован – онај ко има образа.“

